

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori trebuie interpretată în sensul că obligă în orice situație creditorul și intermediarul de credit să evalueze în locul consumatorului oportunitatea încheierii unui contract de credit?

⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 1 februarie 2018 – Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA

(Cauza C-63/18)

(2018/C 166/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vitali SpA

Pârâtă: Autostrade per l'Italia SpA

Întrebarea preliminară

Principiile libertății de stabilire și liberei prestări a serviciilor, prevăzute la articolele 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), articolul 71 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 ⁽¹⁾, care nu prevede limitări cantitative pentru subcontractare, și principiul proporționalității, propriu dreptului Uniunii Europene, se opun aplicării unei reglementări naționale privind achizițiile publice precum reglementarea italiană conținută la articolul 105 alineatul 2 a treia teză din Decretul legislativ nr. 50 din 18 aprilie 2016, potrivit căruia subcontractarea nu poate depăși cota de 30 % din valoarea totală a contractului de achiziții publice de lucrări, de servicii sau de bunuri?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE: articolul 71 (JO L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 12 februarie 2018 – Idi Srl/Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Cauza C-101/18)

(2018/C 166/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Recurentă:: Idi Srl

Intimată: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibil cu articolul 45 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2004/18/CE din 31 martie 2004 ⁽¹⁾ ca simpla solicitare de concordat preventiv prezentată instanței competente de către debitor să fie considerată „procedură în curs”?
- 2) Este compatibil cu reglementarea menționată ca declarația prin care debitorul recunoaște că se află în stare de insolvență și că intenționează să formuleze o cerere de concordat preventiv „în alb” (ale cărui caracteristici au fost precizate anterior) să fie considerată o cauză de excludere din procedura de achiziție publică, interpretându-se astfel în mod extins conceptul „procedură în curs” prevăzut de reglementarea comunitară (articolul 45 din directivă) și națională (articolul 38 din Decretul legislativ nr. 163-2006) menționată?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administrativ de Montreuil (Franța) la
20 februarie 2018 0 – Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l’Action et des Comptes publics**

(Cauza C-133/18)

(2018/C 166/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Montreuil

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Pârât: Ministre de l’Action et des Comptes publics

Întrebarea preliminară

Dispozițiile alineatului II al articolului 20 din Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că acestea creează o regulă de decădere care implică faptul că o persoană impozabilă într-un stat membru care solicită rambursarea taxei pe valoarea adăugată într-un stat membru în care aceasta nu este stabilită nu își poate regulariza cererea de rambursare în fața instanței fiscale dacă nu a respectat termenul de răspuns la o solicitare de informații formulată de administrație în conformitate cu dispozițiile alineatului I al aceluiași articol sau, dimpotrivă, în sensul că această persoană impozabilă poate, în cadrul dreptului la o cale de atac prevăzut la articolul 23 din directivă și în lumina principiilor neutralității și proporționalității taxei pe valoarea adăugată, să își regularizeze cererea în fața instanței fiscale?

⁽¹⁾ Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (JO L 44, p. 23).